

Fader Vår – samtaleopplegg

Del 1 (Intro)

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 16. feb 2020

Resymé fra talen

- Fader Vår/Vår Far finnes i to versjoner, i Luk 11 og Matt 6. I Luk 11 fortsetter den over i undervisning om å være utholdende i bønn osv. I Matt 6 er den del av Jesus sin lange «Bergpreken», og dette er den mest brukte versjonen.
- Bønnen handler ikke om å ramse opp ord, eller rutinemessig be seg gjennom den. Summen av Guds Ord viser oss både en bredde i bønneformer, og prinsipper om hjertets betydning og å sette Ham først. «Fruktbarheten avhenger av graden av intimitet» sier en kjent norsk bønneleder. Samfunnet med Gud er avgjørende! Bønnene bærer vi jo med oss i hjertet uansett, så det aller viktigste er å søke Hans ansikt.
- 1.Tess 5,17. «Be uten opphold» og «Takk for alt» blir umulig hvis vi ikke forstår hva det egentlig menes: vårt grunnleggende fokus er viktig. Bønn i utvidet form handler om vår henvendelse til Gud, vår kommunikasjon med Ham, og vårt språk i møte med Ham. Og det er mange ulike former for bønn, som f.eks stillhet, tilbedelse, tungetale, osv.
- Vår Far ble brukt i kirkene helt fra den første tiden, og vi ser bl.a i Didache (et skrift fra den første generasjonen etter Apostlenes gjerninger) at dette var en bønn for de frelste – til en så sterk grad at de som enda ikke hadde tatt imot Jesus, fikk ikke lov til å delta.
- Etter åpningen av Herrens bønn («Vår Far, Du som er i himmelen»), som setter fokus på fellesskapet med Ham, kommer det først tre bønner om Gud (som handler om tilbedelse, borgerskap og partnerskap), og deretter tre bønner om oss.
- Det brukes flertallspronomen (vi, oss), og dette viser at det er en slags «familiebønn», altså for Guds familie. Men gjerne da også for våre egne familier/husholdninger, eller andre grupper av kristne søsken.
- Bønnene i Vår Far er balanserte, og har fokus både bakover, i nåtid, og på framtiden. Bønnen er koblet til et dedikert liv for Gud – et liv i lydighet til Ham.
- Mange har gjennom kirkehistorien vært opptatt av denne bønningen, og hva den innebærer. Deriblant Martin Luther. Under et besøk hos sin barberer, Peter Beskendorf, spurte denne om råd for sitt personlige bønneliv. Luther gikk da hjem og skrev et 40 siders brev til sin venn Peter, som i 1535 ble publisert med tittelen: «En enkel måte å be på, til en god venn». I dette brevet sier Luther bl.a.:
 - «Det er en god ting å la bønn være det første man gjør om morgenen og det siste man gjør før natten faller på. Vokt deg selv mot slike falske og forførende tanker som hvisker: Vent litt. Om en time eller så skal jeg be.»
 - «Det kan være nok å bare gripe en del av et Bibelvers, eller for den saks skyld bare noen ord, når disse ordene griper tak i ditt hjerte og tenner en gnist.»
 - Mot slutten av brevet skriver Luther: «Jeg skal gjenta det jeg har sagt til deg om Fadervår. Hvis Helligånden skulle komme når disse tanker er i ditt sinn og begynne å tale til ditt hjerte, og gi deg rike og opplyste tanker, pass da på å gi Ham ære, la de tankene du er opptatt med ligge, bli stille og lytt til Han som kan tale bedre enn deg, og grip tak i det Helligånden sier og skriv det ned, så vil du oppleve mirakler som David sier: 'Åpne mine øyne, så jeg kan utforske underfulle sannheter fra Din lov.' Salme 119,18.»

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Lever du et himmelvendt liv? Et lovprisende og tilbedende liv? På hvilke områder opplever du at du lever slik, og på hvilke områder synes du dette er vanskelig?
- Hvordan ser ditt daglige bønneliv ut? Snakk med noen i gruppa eller i familien om det, sett ord på de daglige/ukentlige rutineene, og drøft hva du selv kunne ønske å gjøre annerledes.